

Art. Men Hensigten er ikke derved bleven opnaaet. Som et fremtrædende Exempel herpaa er det tilstrækkeligt at anføre en i Svendborg Avis af 3die Juli s. A. indført Artikel, hvori indeholdes Efterretningen om, at General Rye tilligemed den største Deel af hans Brigade den 1ste s. M. var ankommen til Bogense fra Helgenæs, at Resten af Brigaden foruden en Deel Cavalleri formodentlig var forbleven i Jylland, samt at flere Kanonbaade vare afgaaede til Helgenæs. Det maatte for Enhver være iøinefaldende, hvor magtpaaliggende det var, at deslige Efterretninger ikke udbredtes, og dog er hiin Beretning, der desuden gik over i de kjøbenhavnske saakaldte Skillingsblade, optagen i et Blad, hvis Redacteur ikke alene maa have modtaget den ovenberørte almindelige Opfordring om at udvise Discretion, men endog særlig af den commanderende General havde erholdt en indstændig Anmodning om at underkaste Meddelelser i hans Blad en sjonksom Kritik og navnlig ikke at optage Noget om Troppebevægelser, Dislocationer, formodede militaire Planer eller deslige. Dette Exempler staaer imidlertid ikke ene, men er kun et af de mange Beviser paa Bladenes Indiscretion, hvorover Krigsbestyrelsen og Hærens Overbefalingsmand, i Betragtning af de høist skadelige Følger, som deraf kunde befrygtes, gjentagende have besværet sig.

Under disse Omstændigheder, og da der i Lovgivningen ikke findes nogen Bestemmelse, hvorefter en i sig selv sandfærdig, men for Statens Lær høist særlig Meddelelse af Efterretninger, vedkommende de nævnte Forhold, kunde belægges med Straf, medens Staten dog upaatvibelig maa være ikke blot berettiget, men forpligtet til at afværge de Farer, som deraf kunne flyde, sjonnedes der ikke at være anden Udvei, end ved en Lov, der i Overeensstemmelse med Grundlovens § 30 kunde udgives som foreløbig, under en passende Straf at forbyde Offentliggjørelse ved Trykken af saadanne Efterretninger om Krigsførelsen og de med Krigsførelsen i umiddelbar Forbindelse staaende Begivenheder, hvoraf Slutninger kunne

udbrages om forestaaende Krigsforetagender, navnlig om Troppernes Styrke, Stilling og Bevægelse, Krigsmateriales Transport, de Befalendes Opholdssted og Reiser, samt Krigsflibenes Ankomst og Afgang.

Ihvormegit Statsraadet, hvilket Sagen i Genhold hertil har været forelagt, har ønsket, at det kunde være indgaaet at belægge Pressen med nye Baaud, som kunne virke ikke lidet indgribende i Bladredacteurernes Virksomhed, blev der af samme dog fundet overveieende Grunde for Nødvendigheden af en saadan Lovbestemmelse.

Formanden opfordrede nu Forsamlingen til at ytre sig om Antallet af Medlemmer i det Udvalg, som han forudsatte skulde nedsættes til at tage Udkastet til Loven om Forsølgningssmaaden ved Rigsretten under Behandling, men da nogle Stemmer udtalte sig for et Antal af 3, andre for 5, satte han under Afstemning, om Udvalget skulde bestaae af 3 Medlemmer, hvilket med 22 Stemmer mod 16 blev besvaret benægtende, hvorpaa det eenstemmigt med 31 Stemmer blev afgjort, at det skulde bestaae af 5 Medlemmer.

Ved det foretagne Valg paa disse erholdt imidlertid kun Blechingberg (41 Stemmer), Drsted (29 Stemmer), Proc. Petersen (27 Stemmer) og Drif (25 Stemmer) absolut Pluralitet (22 af 42 Stemmegivende), — Kierkegaard 19 Stemmer, Stampe 17, Alder 15 —, hvorfor et nyt frit Valg blev foretaget. Da imidlertid Ingen ved dette fik absolut Pluralitet (21 af 40 Stemmegivende), blev et 3die Valg foretaget mellem de 2, der havde faaet de fleste Stemmer ved det 2det Valg, nemlig Stampe 15 og Kierkegaard 12 Stemmer, hvis Resultat blev, at Stampe valgtes med 23 Stemmer, hvorimod Kierkegaard ikkun erholdt 18. Det til at behandle Udkastet til en Lov om Forsølgningssmaaden ved Rigsretten nedsatte Udvalg kom saaledes til at bestaae af: Blechingberg, Drsted, Proc. Petersen, Drif og Stampe.